

Читах некакав проглас некаквих “аманетиста” о некаквом враћању имовине некаквој “Црногорској православној цркви” (ЦПЦ) и све ми је ту некако никако!

Мислим, тужно је, искрено ми је жао тих људи и, ево, ако је за какву утјеху, нудим један камен на Градини, најљепшој ливади имања повише Мораче, нека им га за саборни храм да се имају око чега окупљати и чему молити.

Диван камен, заиста, повелик онако, баш ко та глупост око ЦПЦ, и згодан да се о њега удари главом, па да се дозову памети, а уколико не уроди плодом остављам им га, рекох, у трајно власништво да има Мираш шта да кади и гдје да се исповиједате и причешћујете... Да ме не схватите погрешно, нису ово слова презира, већ искреног жаљења због оног што чините, јер борећи се да се у нашој Црној Гори запате темељи те бешчасне погани – ЦПЦ, чините грђе себи неголи онима од којих бисте да отимате вјеру, светиње, нафору, вјекове...

Гдје сте крштени? Гдје су вам прађедови крштавани? Гдје сте исповиједани и причешћивани? Које су вам крсне славе и од кога су вам иконе остале у завјет?!

На Мирашевом гувну регистрованом као запрежно возило на шалтеру СУП-а сигурно нисте, баш као и он који је деценијама вјерно службовао у Српској православној цркви ширећи јевађеља док није згас’о у непочинству ко воштаница на вјетру!

